

2de Zondag door het jaar

Zusters en broeders,

Met Kerstmis hebben we gevierd dat God als mens geboren werd tussen ons in. Letterlijk in ons midden kwam als een mens. En niet eens als een wereldse machtsdrager of miljonair, maar als een timmermanszoon. Onder armelijke omstandigheden in een stal, omdat zijn vader en moeder onderweg waren om zich te melden voor de volkstelling. God werd mens in Jezus, zijn zoon. God is naar ons toegekomen. Hij laat zich door ons Vader noemen. Hij neemt een menselijke maat aan. Dat maakt het ook makkelijker voor ons mensen om contact met onze Schepper te maken. Tjeu sprak vorige week over verschillende openbaringen: Eerste Openbaring Geboorte van Jezus met Kerstmis, 2de Openbaring Jezus wordt ontdekt door de 3 Wijzen, 3de Openbaring Zijn doopsel in de Jordaan en vandaag de 4de Openbaring Jezus als Zoon van God.

In het evangelie van vandaag wordt een ontmoeting beschreven tussen Jezus en Johannes de Doper. Johannes de Doper had al eerder getuigd van de komst van de Heiland. "Achter mij komt een man die vóór mij is", had hij toen gezegd. Hij bedoelde toen: Jezus komt weliswaar na mij, maar hij is God en God is eeuwig. Die was er al ook voor ik geboren werd. Want hoezeer wij Jezus ook mogen zien als een mens, geboren uit een moeder, met angst en verdriet, Hij is uiteindelijk Gods zoon, hij is God. Dat wil de evangelist vandaag benadrukken. En Johannes kon het weten. Hij had Jezus gedoopt in de Jordaan. Daarbij was een duif boven het hoofd van de Heer verschenen, symbool van de Heilige Geest en had een stem geklonken: "Dit is mijn welbeminde Zoon, luistert naar Hem!"

Daarom getuigt Johannes nu: deze man die jullie hier zien en die naar mij toekomt is Gods zoon.

Mensen hebben behoefte aan een goddelijk lichtpunt met heel menselijke namen. God met een menselijk herkenbaar gezicht. Een God met namen die Hem een gezicht geven, namen waarin de oerbron en

de oorsprong te horen is van al wat leeft, bloemen en dieren, al wat bloeit en groeit, maar vooral van ons mensen; Schepper van hemel en aarde, Vader en begin van alle leven. Namen van God waarin doorklinkt hoe God zelf leven werd, mens werd. Zoon van God en Zoon van mensen, van Maria en Jozef. Een God die ons zo lief had, dat Hij zelf mens werd met ons: Jezus Christus.

Een God die ons vooring in vuur en licht om ons dwalende en zoekende mensen de weg te wijzen, lichtbaken in het duister en troost en kracht als we het moeilijk hadden. Geest die vuur een liefde zijt. Vader, zoon en heilige Geest.

Jezus, de middelaar tussen God en mensen gaf ons die Godsnamen. Vader. En wel in het Onze Vader, deze allerlaatste woorden uit zijn testament aan ons. Laatste woorden van een dierbare blijven dierbaar. Die laatste woorden van Jezus op aarde aan ons zijn zo bemoedigend, zo nabij en kracht gevend: "Ik zal bij jullie zijn, tot aan het einde der tijden. Ik zal bij jullie zijn. Ik ga met jullie mee, met de sterke, vertrouwde hand van een vader en moeder. Een van jullie, met een geest en een paaskracht die jullie, over leven en dood heen, optrekt voor Gods troon.

Zijn nabijheid is geen loze kreet, maar uit zich in daden die werkelijk in het leven van mensen plaats vinden. Een ieder van ons kan het ervaren, het wonder ligt niet ver, maar ligt in ons eigen hart verborgen.

Vaak weten wij dat niet in ons leven, het is als een ongekende bron die nog aangeboord moet worden. En soms..... als je heel goed luistert en om je heen kijkt, dan weet je en ervaar je dat Gods genade ook in ons, in Uw en mijn leven, werkzaam is. Dan verschijnt er even een duif boven het hoofd van een medemens en kun je, als je goed luistert, God horen zeggen: dit is ook een kind van mij. Want door de verlossing door Gods zoon zijn wij allen kinderen van God geworden.

Amen

Amen

